EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 23.12.2005
KOM(2005) 700 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1185/2003 om avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning 3

1. Bakgrund: Huvudsakliga bestämmelser i förordning (EG) nr 1185/2003 3

2. Betraktade tidsperioder och efterlevnad av nationella rapporteringskrav 4

3. Lägesrapport om huruvida medlemsstaterna använder sig av möjligheten att utfärda särskilda fisketillstånd för att avlägsna fenor ombord 5

4. Uppgifter om tilldelning av särskilda fisketillstånd för att avlägsna hajfenor ombord och villkor i samband med detta 5

4.1. Antal särskilda fisketillstånd och skälen till att de utfärdades 5

4.2. Förhållandet mellan hajfenornas och hajkropparnas vikt 6

4.3. Underlag som medlemsstaterna anser krävs vid övervakning av separata landningar av fenor och kroppar – Landningar utanför gemenskapens hamnar 7

5. Kontroller och övervakning av hur fartyg med särskilda fisketillstånd efterlever förordningen 7

6. Internationell utveckling när det gäller förbud mot finning 8

7. Slutsatser 9

Bilaga Mottagande av de nationella rapporterna 10

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1185/2003 om avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg

Inledning

Den stora internationella marknaden för hajfenor och det ofta relativt låga värdet på hajkött liksom de praktiska svårigheterna att bevara det ombord, har lett till att fenorna tas bort från hajarna och behålls ombord, medan resten av hajen kastas överbord.

Detta förfarande, som kallas ”finning”, ger anledning till oro både internationellt och inom gemenskapen eftersom stora mängder haj dödas, vilket har förödande effekter för hajbestånden vars hållbarhet äventyras.

Mot bakgrund av ett kommissionsförslag[1] antog rådet förordning (EG) nr 1185/2003[2] och förbjöd därmed finning i alla gemenskapsvatten och för alla gemenskapsfartyg världen över, samtidigt som möjligheterna att bedriva ett legitimt hajfiske (där hela fångsten används) erkändes.

Kommissionen lägger fram denna allmänna rapport om tillämpningen av förordning (EG) nr 1185/2003 i enlighet med artikel 6.

1. BAKGRUND: HUVUDSAKLIGA BESTÄMMELSER I FÖRORDNING (EG) NR 1185/2003

Det effektivaste och mest praktiska sättet att genomföra ett förbud mot finning och att göra bifångst av haj mindre attraktivt vid fiske är att förbjuda att hajarnas fenor avlägsnas ombord på fartyg. Den logiska konsekvensen av detta är att också förbjuda att hajfenor behålls ombord, lastas om till annat fartyg eller landas. Dessa allmänna förbud fastställs i artikel 3 i förordningen.

Förutom eventuell borttagning av hajarnas huvud eller urtagning så kan det vid viss fiskeverksamhet finnas praktiska behov av att ta bort hajarnas fenor ombord på fartyget och där bereda fenor och kroppar åtskilda från varandra, även när kroppen behålls (t.ex. på frysfartyg som stannar till sjöss under långa perioder). Under sådana omständigheter gör artikel 4 i förordningen det möjligt för de behöriga myndigheterna i en medlemsstat att göra undantag från dessa allmänna förbud genom att utfärda ett särskilt fisketillstånd enligt vilket det är tillåtet att avlägsna fenor m.m. ombord. Sådana särskilda tillstånd utfärdas emellertid bara på villkor att goda skäl finns för beredningen och att alla delar av hajen används.

Under dessa omständigheter får vikten av de fenor som avlägsnats inte överskrida den referensvikt som skulle motsvara de övriga delar av hajen som finns ombord. Värdet av motsvarigheten mellan fenornas vikt och vikten av de kvarvarande delarna av hajar som behålls från fångsten skall fastställas av medlemsstaterna mot bakgrund av vilken typ av fiske

---

[1] KOM(2002) 449 slutlig, 5.8.2002.

[2] Rådets förordning (EG) nr 1185/2003 av den 26 juni 2003 om avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg, EUT L 167, 4.7.2003, s. 1.

det rör sig om, beredning, lagring och fångstens artsammansättning. För att begränsa eventuella överträdelser får emellertid fenornas vikt teoretiskt aldrig överstiga 5 % av hajfångstens levandevikt.

För att underlätta genomförandet införs i artikel 5 i förordningen ett antal bestämmelser om spårbarhet och utökad registrering över fångster, landningar, omlastningar och försäljning, särskilt för de fall hajfångsten inte landas i sin helhet. Under sådana omständigheter skall medlemsstaten också fastställa vilken typ av underlag som anses giltig för detta syfte. Dessutom skall kontrollerna av landningar utanför gemenskapens hamnar förstärkas genom ett system med anmälan i förväg (minst 72 timmar före landningen).

Slutligen skall medlemsstaterna enligt artikel 6 i förordningen senast den 1 maj varje år överlämna en heltäckande årsrapport till kommissionen om genomförandet av förordningen under det föregående året. Rapporten skall beskriva övervakningen av fartygens iakttagande av kraven i förordningen och skall särskilt ange antalet särskilda fisketillstånd som utfärdats, den tekniska grunden för fastställandet av det teoretiska förhållandet mellan fenornas och kropparnas vikt samt den dokumentation som anses giltig för övervakning av separata landningar av fenor och kroppar. Kommissionen är ålagd att rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur förordningen tillämpas och den internationella utvecklingen på detta område efter det att medlemsstaterna har lämnat in sin andra årsrapport.

2. BETRAKTADE TIDSPERIODER OCH EFTERLEVNAD AV NATIONELLA RAPPORTERINGSKRAV

Förordning (EG) nr 1185/2003 trädde i kraft den 2 september 2003. Den första rapporten från medlemsstaterna gällde genomförandeperioden 2003 (omfattade bara den sista delen av 2003) och skulle lämnas in senast den 1 maj 2004. Den andra årsrapporten omfattade hela året 2004 (från och med den 1 maj 2004 för de nya medlemsstaterna) och skulle lämnas in senast den 1 maj 2005.

Medlemsstaterna respekterade i stort sett inte dessa slutdatum och kommissionen skickade påminnelser till de flesta av de medlemsstater som fiskar efter haj. Trots att omfattningen av denna förordning är mycket begränsad och den information om genomförandet av den som skall tillhandahållas kommissionen kan vara ganska kortfattad, krävdes ytterligare skriftväxling med ett antal medlemsstater för att be om ytterligare information (se bilagan för ytterligare uppgifter om mottagandet av nationella rapporter och om skriftväxlingen med medlemsstater i denna fråga).

Eftersom kommissionen i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 1185/2003 är ålagd att lämna in sin rapport senast den 1 januari 2006, har denna rapport förberetts mot bakgrund av den information som har inkommit från medlemsstaterna före den 30 september 2005.

Då saknades fortfarande de nationella rapporterna för år 2004 från fem medlemsstater (Irland, Italien, Malta, Nederländerna och Slovenien). Ytterligare information om vissa sakfrågor väntades också från sju andra medlemsstater.

3. LÄGESRAPPORT OM HURUVIDA MEDLEMSSTATERNA ANVÄNDER SIG AV MÖJLIGHETEN ATT UTFÄRDA SÄRSKILDA FISKETILLSTÅND FÖR ATT AVLÄGSNA FENOR OMBORD

Under den berörda perioden 2003 utfärdade två medlemsstater (av de 13 berörda), nämligen Tyskland och Spanien, särskilda fisketillstånd som tillät att hajfenor togs bort ombord. Spanien angav också att ett informationsmeddelande hade skickats till representanterna för fisket i fråga i september 2003 för att informera dem om kraven enligt förordning (EG) nr 1185/2003. Omedelbart efter offentliggörandet av förordningen informerade de portugisiska myndigheterna på liknande sätt fisket i fråga om att särskilda tillstånd krävdes. Portugal förberedde sig också och vidtog nödvändiga administrativa åtgärder för att kunna utfärda sådana tillstånd, men det var i praktiken inte möjligt för de nationella myndigheterna att utfärda några tillstånd före 2003 års utgång. I sin rapport angav denna medlemsstat sin avsikt att utfärda särskilda tillstånd under 2004.

De andra medlemsstaterna utfärdade inte några särskilda tillstånd för avlägsnande av hajfenor ombord på fartyg[3]. De flesta av dem rapporterade också att det inte fanns något behov av sådana tillstånd, att deras nationella hajfiske var begränsat eller att fiskarna landar hajarna hela. Ingen av dessa medlemsstater gav någon antydan om att de i framtiden eventuellt skulle komma att utfärda särskilda tillstånd.

Under 2004 var situationen för berörda medlemsstater i EU15 jämförbar med den som enligt rapporterna rådde under 2003, med undantag för en tydlig förändring av situationen för Storbritannien, som under 2004 beviljade särskilda fisketillstånd.

När det gäller de nya medlemsstaterna fanns det den 30 september 2005 inga rapporter att tillgå från Malta och Slovenien för 2004. De polska myndigheterna angav att de inte hade utfärdat särskilda tillstånd om att avlägsna hajfenor ombord. Uppgifterna från Cypern, Estland och Lettland tyder på att inte heller dessa medlemsstater hade utfärdat sådana tillstånd, men kommissionen väntar fortfarande på att få detta bekräftat. Alla dessa medlemsstater anförde antingen att haj inte hade fångats eller att haj vanligtvis är en bifångst och landas hel. Litauen angav att 2004 var ett övergångsår efter anslutningen och att inga särskilda tillstånd hade utfärdats under det året. Redan i Litauens rapport för 2004 angavs det emellertid att det enda fartyg som bedriver riktat hajfiske och vanligtvis gör landningarna i Vigo hade fått ett särskilt tillstånd utfärdat för 2005.

4. UPPGIFTER OM TILLDELNING AV SÄRSKILDA FISKETILLSTÅND FÖR ATT AVLÄGSNA HAJFENOR OMBORD OCH VILLKOR I SAMBAND MED DETTA

Detta kapitel innehåller mer ingående uppgifter om den information som de medlemsstater har lämnat som har utnyttjat möjligheten i förordning (EG) nr 1185/2003 att utfärda särskilda fisketillstånd till några av sina fartyg för att tillåta att hajfenor avlägsnas ombord under 2003 och 2004.

4.1. Antal särskilda fisketillstånd och skälen till att de utfärdades

2003 utfärdade de tyska myndigheterna särskilda tillstånd för tre fartyg, mot bakgrund av ett uttalande från fartygsägaren om att beredning ombord är nödvändig och att alla delar av

[3] Enligt uppgifter från Italien för 2003 behövdes det inga sådana tillstånd. Kommissionens begäran om bekräftelse av att särskilda tillstånd inte har utfärdats har emellertid ännu inte besvarats.

hajarna kommer att användas. Enligt myndigheternas angivelser var fartygen huvudsakligen verksamma i irländska vatten och gjorde vanligtvis sina landningar i Spanien. Tyskland angav i sin rapport för 2004 att samma förfarande användes för att utfärda särskilda fisketillstånd under 2004 för de tre fartygen. I ett senare svar på en begäran om ytterligare uppgifter angav emellertid Tyskland att två andra fartyg också hade fått särskilda tillstånd under 2004, vilket innebär att fem fartyg berörs totalt sett.

Spanien utfärdade 182 särskilda tillstånd under 2003 och alla avsåg ytlångrevsfartyg. Totalt utfärdades 90 tillstånd för fiske i spanska vatten och 86 för fiske i internationella vatten. Sex tillstånd utfärdades till fartyg som bedrev försöksfiske (i områdena VIII a, b, c och d). Under 2004 utfärdades 198 särskilda tillstånd och de gick till ytlångrevsfartyg i spanska vatten (99), ytlångrevsfartyg i internationella vatten (91), djuphavslångrevsfartyg i spanska vatten (1) och försöksfiske (7). Inga uppgifter angavs om huruvida behovet av särskilda tillstånd var berättigat.

Portugal utfärdade inte något tillstånd under 2003, men utfärdade elva särskilda tillstånd under 2004 till fartyg som använde långrev (och fångade svärdfisk och pelagiska hajarter). Dessa tillstånd utfärdades endast på villkor att fartyget gjorde en utfästelse om att det hade kapacitet att använda alla delar av hajarna. Dessutom krävdes en bekräftelse av behovet av beredning ombord (av handels- eller lagringsskäl) och en kontroll av att det fanns ett fullgott sanitärt tillstånd för bearbetning ombord.

2004 utfärdade myndigheterna i Storbritannien 20 särskilda tillstånd att avvika från det generella förbudet att avlägsna hajfenor ombord på fartyg. Den nationella rapporten innehöll dock inga ytterligare uppgifter om dessa, inte heller någon redovisning av skälen.

4.2. Förhållandet mellan hajfenornas och hajkropparnas vikt

I de fyra medlemsstater som utfärdade särskilda tillstånd under 2003 eller 2004 tillämpades ett teoretiskt förhållande på högst 5 % mellan fenornas och hajkropparnas levande vikt.

Varken Spanien eller Portugal ansåg emellertid att andelen på högst 5 % av hajarnas levande vikt stämde överens med verkligheten för deras nationella fiske. De spanska myndigheterna hänvisade i sin rapport till några resultat som hade lagts fram i en ICES-arbetsgrupp[4]. De angav också att det skulle vara lämpligt att ange olika nivåer beroende på vilken typ av fiske som berördes. Portugal tillhandahöll några resultat som lagts fram under ICCAT-mötet 2004 om förhållandet mellan fenvikt och levande vikt för blåhaj som fångats av långrevsfartyg i de centrala/östra delarna av Atlanten (Azorernas vatten). Mot bakgrund av dessa resultat angav de att en andel på 6,6 % snarare skulle motsvara verkligheten för Portugal.

Förutom Portugal, som också gav en indikation på vilken procentandel som i praktiken användes vid kontroller under 2003 (12 % av vikten), lämnade medlemsstaterna inte några andra uppgifter om förhållandet mellan fenornas och kropparnas vikt (framför allt den omräkningsfaktor som deras kontrollmyndigheter har tillgång till när de i praktiken kontrollerar om proportionen mellan fenor och beredda delar av kroppar som hålls ombord överensstämmer med den teoretiska 5 %-nivån, med utgångspunkt i hajarnas levande vikt).

Storbritannien var av den åsikten att det inte fanns tillräckligt med uppgifter för att ändra den enligt förordning (EG) nr 1185/2003 tillåtna andelen på högst 5 %. Mot bakgrund av

[4] Internationella havsforskningsrådets (ICES) arbetsgrupp om fiske efter arter av Elasmobranchii 2003.

hajfiskets betydelse i Tyskland och det sätt på vilket de nationella fartygen är verksamma, angav Tyskland att proportionalitet och kostnadsbegränsningar var anledningar till att landet inte hade deltagit i vetenskaplig forskning för att utarbeta en teknisk bas för fastställande av det teoretiska förhållandet mellan hajarnas fenor och kroppar.

4.3. Underlag som medlemsstaterna anser krävs vid övervakning av separata landningar av fenor och kroppar – Landningar utanför gemenskapens hamnar

Bland de underlag som krävdes av fartyg från Spanien (eller gemenskapen) vid kontroller av separata landningar i Spanien ingick loggböcker, landnings-/omlastningsintyg, försäljningsdokumentation och det särskilda tillståndet. Av fartyg som inte kom från EU krävde de spanska kontrollmyndigheterna underlag i form av fraktsedel och all dokumentation från fiske och försäljning. I sin rapport för år 2004 angav de spanska myndigheterna att ett ministerdekret höll på att utarbetas i syfte att upprätta ett särskilt fångstregister för fartyg kortare än tio meter som skulle kunna utnyttja ett särskilt fisketillstånd (och som inte omfattas av de allmänna loggbokskraven). Detta dekret skulle också komma att innehålla uppgifter som rör sådana kontroller. Av årsrapporterna framgick det inte i vilken utsträckning det är möjligt att separata landningar av fenor och kroppar i olika hamnar kommer att ske i förhållande till landningar av den totala fångsten på en gång.

Portugal angav 2003 att de inte ansåg att ytterligare särskilda underlag krävdes eftersom flottan i fråga inte hade gjort några separata landningar. För år 2004 bekräftade de att inga separata landningar eller omlastningar av hajfenor eller hajkroppar gjorts.

Separata landningar av fenor och övriga delar av hajkroppar tilläts inte av myndigheterna i Storbritannien (eftersom det enligt de särskilda fisketillstånd om avlägsnande av hajarnas fenor ombord som utfärdades 2004 krävdes att fenorna och kropparna landades samtidigt).

Tyskland gav inte någon tydlig indikation på huruvida separata landningar av fenor och hajkroppar skulle komma att äga rum eller inte. Eftersom praktiskt taget all haj som hade fångats av fartyg under tysk flagg landades i andra medlemsstater, betonade de tyska myndigheterna i sina rapporter nödvändigheten av att lita till kontroller som utförs av andra medlemsstater.

Angående eventuella landningar av haj utanför gemenskapens gränser av fartyg med ett särskilt fisketillstånd, rapporterade Portugal att en liten andel av hajfångsten landades i Kapstaden, men kommenterade inte ytterligare det (framför allt om det system med underrättelse i förhand som införs genom förordning (EG) nr 1185/2003 efterlevs och fungerar i dessa fall). Enligt ytterligare uppgifter från Tyskland landar tyska fartyg med särskilt fisketillstånd att avlägsna hajars fenor ombord inte haj utanför gemenskapens hamnar. Mer uppgifter om detta hade den 30 september 2005 ännu inte inkommit från Spanien och Storbritannien.

5. KONTROLLER OCH ÖVERVAKNING AV HUR FARTYG MED SÄRSKILDA FISKETILLSTÅND EFTERLEVER FÖRORDNINGEN

I sina ursprungliga årsrapporter gav de flesta medlemsstaterna bara ett fåtal eller inga indikationer alls på övervakningen av huruvida fartyg efterlever denna förordning och resultaten av kontroller, vilket ledde till att kommissionen blev tvungen att begära ytterligare information.

Det verkar som om kontrollerna vanligtvis har utgjort en del av de normala inspektionerna och utförts enligt de vanliga kontrollförfarandena och praxis i fiskesektorn (dvs. beroende på vilka praktiska möjligheter som står till förfogande, vid landningar, ombord eller mot bakgrund av de underlag som krävs).

Utöver en kontroll till sjöss av ett fartyg angav de tyska myndigheterna att fartyg med ett särskilt fisketillstånd att avlägsna hajfenor vanligtvis fiskade utanför tyska vatten (huvudsakligen irländska vatten dit tyska inspektörer inte har tillträde) och landade fångsten direkt i Spanien. Deras kontroller kunde därför endast utföras mot bakgrund av underlag. Tyskland vidhöll också att i sådana fall bör det vara de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater som genomför kontrollerna (under fiske eller vid landningar).

När det gäller resultatet av kontrollerna noterade de medlemsstater som inte utfärdat något särskilt fisketillstånd inte heller någon överträdelse av förordning (EG) nr 1185/2003 under perioden 2003–2004. Inga uppenbara fall av finning konstaterades (t.ex. genom att boxar med hajfenor upptäcktes utan motsvarande hajkropp). Ett mycket begränsat antal överträdelser har rapporterats för 2004 när det gäller fartyg som innehar särskilda fisketillstånd. Dessa överträdelser hör samman med bristande efterlevnad av kraven på registrering eller förhållandet mellan fenornas vikt och vikten för de hajkroppar som förvaras ombord.

Tyskland angav mer exakt att landet hade inlett ett administrativt överträdelseförfarande om utebliven registrering av vikten för de borttagna hajfenorna. Portugal nämnde att vissa problem hade konstaterats när det gäller det differentierade registreringsförfarandet för hajfenor, särskilt för ägarna till frysfartyg, och att varningsmeddelanden hade sänts för att uppmana dem att åtgärda detta. Ingen illegal verksamhet har kunnat spåras i underlagen från fiskefartyg som kontrollerades vid landning. Spanien rapporterade att vid 119 inspektioner utförda under 2004 på långrevsfartyg och frysfartyg upptäcktes tre fall (bland 33 överträdelser) av bristande iakttagande av den andel på högst 5 % av levande vikten som fastställs genom förordning (EG) nr 1185/2003.

6. INTERNATIONELL UTVECKLING NÄR DET GÄLLER FÖRBUD MOT FINNING

Förbudet mot finning införs genom förordning (EG) nr 1185/2003 och omfattar alla typer av fiske i gemenskapens vatten och alla gemenskapsfartyg som fiskar i andra vatten än gemenskapens. Eftersom gemenskapen har som policy att visa samma engagemang för bevarande av fiskbestånd i alla vatten där dess fiskefartyg är verksamma, vidtog gemenskapen också förebyggande åtgärder för att underlätta införandet av åtgärder för förbud mot finning, vilka skall antas i internationella forum, såsom regionala fiskeriorganisationer.

Under de senaste två åren har därför flera regionala fiskeriorganisationer gett sitt stöd till förbudet mot finning på grundval av ett förslag från gemenskapen (med gemensamt stöd från andra parter). Den 30 september 2005 bestod de av följande organisationer:

- Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (ICCAT)[5]

- Interamerikanska kommissionen för tropisk tonfisk (IATTC)[6]

[5] Rekommendation 04/10 om bevarande av hajar som fångats i samband med fiske som förvaltas av ICCAT (tillgänglig på http://www.iccat.es)

- Tonfiskkommissionen för Indiska oceanen (IOTC)[7]

- Nordvästatlantiska fiskeriorganisationen (NAFO)[8]

7. SLUTSATSER

Även om de uppgifter som medlemsstaterna tillhandahöll kommissionen om tillämpningen av förordningen inte alltid har varit fullständiga, bekräftas det genom dem att förordningen förefaller uppnå sina allmänna mål.

Bruket att endast behålla fenorna ombord och kasta resten av hajen överbord vid hajfiske, s.k. finning, var inte särskilt vanligt inom gemenskapen innan förordningen trädde i kraft (en del medlemsstater hade redan förbjudit det) och förordningen hade huvudsakligen till syfte att förhindra att ett sådant bruk utvecklades.

Förordningens praktiska konsekvenser för EU-flottorna blev, som planerat, ganska begränsade och huvudsakligen av administrativ natur (särskilda tillstånd från behöriga myndigheter och ytterligare dokumentation från vissa fiskare för förbättrad spårbarhet). Huvudsakligen berörs vissa medlemsstaters ytlångrevsfartyg och själva fiskeinsatsen påverkas endast i begränsad omfattning.

Trots att ett par medlemsstater anser att det nuvarande förhållandet på högst 5 % mellan fenornas vikt och den totala levande vikten inte stämmer med verkligheten i vissa fall och får stöd i detta påstående av vetenskapliga uppgifter, lämnade medlemsstaterna inga uppgifter som tyder på att sektorn har några allvarliga svårigheter med att leva upp till den gällande lagstiftningen, något som inte heller framgår av kontrollresultatet. Det förefaller inte heller som om förordningen – när den tillämpas på rätt sätt – skulle ge några kryphål som möjliggör ”laglig” finning inom denna gräns på 5 %. Mot bakgrund av behovet av proportionella och genomförbara bestämmelser förefaller inte som om det krävs någon ändring av denna förordning i detta skede. Det är verkligen önskvärt att vissa medlemsstater förbättrar genomförandet av vissa aspekter av förordningen, särskilt när det gäller villkoren för tilldelning av särskilda fisketillstånd och rapportering.

Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka genomförandet av denna förordning mot bakgrund av de årliga rapporterna från medlemsstaterna och övriga relevanta uppgifter.

---

6 Resolution C-50-03 om bevarande av hajar som fångats i samband med fiske i östra Stilla havet (tillgänglig på http://www.iattc.org)

7 Resolution 05-05 om bevarande av hajar som fångats i samband med fiske som förvaltas av IOTC (tillgänglig på http://www.iotc.org)

8 NAFO:s bevarande- och tillämpningsföreskrifter, antagna vid dess årsmöte 2005 (19–23 september 2005) – se http://www.nafo.int

Bilaga
Mottagande av de nationella rapporterna

2003 års rapporter

När tidsfristen löpte ut den 1 maj 2004 hade kommissionen inte mottagit någon nationell rapport för genomförandeperioden 2003. En första påminnelse skickades den 19 maj 2005 till samtliga 13 berörda medlemsstater (dvs. EU-15, med undantag av Österrike och Litauen). En andra påminnelse skickades den 6 oktober 2004 till fem medlemsstater (Frankrike, Estland, Nederländerna, Sverige och Finland). Den sista rapporten för 2003 inkom till kommissionen den 15 mars 2005 (från Sverige, som då på samma gång även informerade kommissionen om situationen under 2003-2004). En del av de nationella rapporterna kunde betraktas som tillräckliga (framför allt när inga fisketillstånd hade utfärdats) även om de inte var särskilt utvecklade, men andra kunde inte anses ge den information som krävs enligt bestämmelserna i förordning 1185/2003.

2004 års rapporter

Den 1 maj 2005 hade kommissionen inte mottagit någon nationell rapport för 2004, förutom den svenska. Den 19 maj 2005 skickades påminnelser till 19 medlemsstater[9] om att de var skyldiga att avge heltäckande rapporter och för att i tillämpliga fall be om ytterligare uppgifter som inte angavs för 2003. En andra påminnelse skickades i början av augusti 2005 till sex medlemsstater (Finland, Irland, Italien, Malta, Nederländerna och Slovenien) som då inte hade lämnat några uppgifter till kommissionen för år 2004. Ytterligare skriftväxling krävdes också för att få kompletterande uppgifter från tolv medlemsstater utöver de uppgifter de tillhandahöll för 2004.

Lägesrapport den 30 september 2005

2004 års nationella rapport hade inte inkommit från Irland, Italien, Malta, Nederländerna och Slovenien.

Svar på begäran om kompletterande uppgifter väntades också från Cypern, Estland, Grekland, Spanien, Lettland, Portugal och Storbritannien.

Tabellen nedan ger en detaljerad redovisning av rapporteringsläget för varje medlemsstat.

[9] EU-25, med undantag av medlemsstaterna utan kuststräcka (dvs. Österrrike, Luxemburg, Slovakien, Tjeckien och Ungern) och Sverige och Estland, vars rapporter hade inkommit.

Medlemsstat	Datum för 2003 års rapport*	Datum för 2004 års rapport*	Kommentarer (före den 30.9.2005)
BE	7.6.2004	9.6.2005 (29.8.2005: ytterligare uppgifter)	Informationen tillgänglig, väsentliga sakfrågor behandlade
CY	/	28.6.2005	Ytterligare uppgifter begärda den 16.8.2005
DK	3.9.2004	4.7.2005	Informationen tillgänglig, väsentliga sakfrågor behandlade
DE	22.7.2004	13.6.2005 (29.9.2005: ytterligare uppgifter)	Informationen i allmänhet tillgänglig – behov av klargöranden på några punkter
EE	/	8.6.2005	Ytterligare uppgifter begärda den 16.8.2005
EL	14.6.2004	22.7.2005	Ytterligare uppgifter begärda den 8.9.2005
ES	16.11.2004	18.5.2005	Ytterligare uppgifter begärda den 16.8.2005
FI	4.11.20047	20.9.2005	Informationen tillgänglig, väsentliga sakfrågor behandlade
FR	2.2.2005	1.7.2005	Informationen tillgänglig, väsentliga sakfrågor behandlade
IE	6.8.2004		En andra påminnelse av den 4.8.2005
IT	28.7.2004		En andra påminnelse av den 4.8.2005
LT	/	16.6.2005 (2.9.2005: ytterligare uppgifter)	Informationen tillgänglig, väsentliga sakfrågor behandlade
LV	/	6.6.2005	Ytterligare uppgifter begärda den 16.8.2005
MT	/		En andra påminnelse av den 4.8.2005
NL	22.10.2004		En andra påminnelse av den 4.8.2005
PL	/	6.6.2005 (29.8.2005: ytterligare uppgifter)	Informationen tillgänglig, väsentliga sakfrågor behandlade
PT	19.7.2004	18.7.2005	Ytterligare uppgifter begärda den 8.9.2005
SE	15.3.2005	15.3.2005 (21.7.2005: ytterligare uppgifter)	Informationen tillgänglig, väsentliga sakfrågor behandlade
SI	/		En andra påminnelse av den 4.8.2005
UK	30.7.2004	26.5.2005	Ytterligare uppgifter begärda den 16.8.2005

* Dessa datum kan avvika något från de datum då rapporterna mottogs, främst beroende på det förfarande som används för att överföra rapporterna och mottagandet inom kommissionen.

Påminnelse: Följande medlemsstater påverkas inte av förordning (EG) nr 1185/2003: Österrike, Tjeckien, Ungern, Luxemburg och Slovakien.